

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญ และเป็นภาษาที่มีผู้นิยมใช้กันมากที่สุด ทั้งนี้เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล (International Language) ที่ใช้สื่อความหมายกันเกือบทั่วโลก และสรรพคำารต่าง ๆ ที่ใช้กันแพร่หลายอยู่ในปัจจุบันก็ตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจภาษาอังกฤษดี ย่อมได้รับประโยชน์กว่าผู้ไม่มีความรู้ภาษาอังกฤษ เป็นต้นว่า สามารถใช้ภาษาอังกฤษ เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ จากศาสตร์ต่าง ๆ และใช้ในการติดต่อสื่อสารกับเจ้าของภาษา และชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษสำหรับประเทศไทย ซึ่งได้เล็งเห็นความสำคัญภาษาอังกฤษดังกล่าว จึงได้กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตรทุกระดับ คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอุดมศึกษา

ในการเรียนภาษาไม่ว่าภาษาใด และระดับชั้นใดก็ตาม นักเรียนจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับตัวภาษาทั้งในด้านเสียง คำศัพท์และโครงสร้าง ดังที่ ไมเคิล เอช ลอง และแจ็ก ซี ริชาร์ดส์ (Michael H. Long and Jack C. Richards, 1987: 305) ได้กล่าวถึง การเรียนภาษาโดยทั่วไปว่า เนื่องจากทุกภาษาจะมีองค์ประกอบที่สำคัญเหมือนกัน คือ เสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์ ในการเรียนภาษาใดก็ตามจึงจำเป็นต้องเรียนทั้งเสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์ ในทำนองเดียวกัน เดวิด ครอส (David Cross, 1992: 77) ก็ได้กล่าวถึง การเรียนภาษาว่า องค์ประกอบสำคัญประการหนึ่ง ที่ช่วยให้เข้าใจภาษาได้ดี คือ ความเข้าใจโครงสร้างของภาษาและการรู้ความหมายคำศัพท์ ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของภาษาและความรู้เกี่ยวกับศัพท์เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งในการเรียนภาษา

ถึงแม้คำศัพท์จะเป็นองค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบสำคัญของภาษา แต่องค์ประกอบนี้ก็ได้รับความสนใจ และมีผู้เห็นความสำคัญเป็นจำนวนมาก อาทิเช่น

เอ็ดการ์ เดล (Edgar Dale, 1971: 376) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของคำศัพท์ว่า คำศัพท์มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนทางภาษา ทั้งนี้ เนื่องจากการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการเรียนภาษาของผู้เรียน ผู้ที่เรียนภาษาได้คั้นั้น จะรู้ความหมายคำศัพท์กว้างขวางกว่าผู้อื่น

แมรี ฟินอคเชียโร (Mary Finocchiaro, 1974: 73) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของคำศัพท์ว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งในการสื่อสาร ผู้เรียนภาษาที่มีปัญหาในเรื่องคำศัพท์ จะมีปัญหาในการสื่อสารด้วย เพราะการนึกคำศัพท์ไม่ออกจะทำให้การติดต่อสื่อสารเกิดการขงกั้นได้ นอกจากนี้ ไมเคิล เจ วอลเลซ (Michael J. Wallace, 1984: 9) และ โรเบิร์ต ลาโด (Robert Lado, 1988: 79) ก็ได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของคำศัพท์ว่า ผู้ที่เรียนรู้อายุการต่าง ๆ ของภาษา อาจไม่สามารถที่จะสื่อสารได้ ถ้าไม่รู้คำศัพท์ที่เหมาะสม ตรงกันข้ามผู้ที่รู้คำศัพท์ บางครั้งก็อาจสื่อสารได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ แม้จะมีความสามารถทางไวยากรณ์ในวงที่จำกัด

ศิริพร ลิ้มตระการ (2535: 13) ได้กล่าวถึงความสำคัญของคำศัพท์ว่า การรู้ความหมายคำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนภาษา คำศัพท์เป็นกุญแจสำคัญสำหรับความเข้าใจในการอ่านภาษาต่างประเทศ นอกจากนั้น คำศัพท์ยังเป็นสิ่งจำเป็นในการใช้ภาษา ถ้าผู้ใดขาดความรู้ในด้านคำศัพท์นี้แล้ว ก็เป็นการยากที่จะใช้โครงสร้างภาษาในการสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากความคิดเห็นของนักการศึกษาหลายท่านดังกล่าว จึงอาจกล่าวได้ว่าคำศัพท์ เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการเรียนภาษาทุกภาษา เพราะการรู้คำศัพท์เป็นสิ่งหนึ่งที่บ่งชี้ให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการเรียนภาษา คำศัพท์เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนภาษาในด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้ดีด้วย นอกจากนี้ การรู้คำศัพท์ยังช่วยให้มีการติดต่อสื่อสารกันได้ แม้ว่าจะมีความรู้ในเรื่องโครงสร้างภาษาในวงจำกัดก็ตาม

สำหรับประเทศไทยเท่าที่ผ่านมา มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งในเรื่องเสียงคำศัพท์ และโครงสร้างภาษามาตลอด หากกล่าวถึงในด้านคำศัพท์ จะเห็นได้ว่า แม้ในปัจจุบันจะยึดแนวคิดของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก็ยังคงเป็นปัจจัยสำคัญที่ต้องสอนแทรกในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอยู่เสมอ นอกจากนั้น ยังมีการศึกษาค้นคว้าและการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษในแง่มุมต่าง ๆ เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่น การศึกษาความสามารถในการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (สมหวัง อักษรพิมพ์, 2524; ปรียา โกมลวิชญ, 2524) การ

วิเคราะห์คำศัพท์ภาษาอังกฤษในแบบเรียน (กัลยา ไกรวัลดิช, 2527; ศศิธร เขาวรัตน์, 2533) การใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ (คาราณี สุภรณ์, 2527; อินทิรา นวสัมฤทธิ์, 2531) และการศึกษาข้อผิดพลาดทั่วไปในการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (สุภร เลหาพันธ์, 2524)

ถึงแม้จะมีความพยายามที่พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษดังกล่าว แต่ปัญหาในเรื่องความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย ก็ยังคงมีอยู่อีกมากมาย จากการอภิวิเคราะห์และการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระหว่างปี พ.ศ. 2515-2530 ของสุพัฒน์ สุขมณต์ (2535: 87-89) ได้พบว่านักเรียนในระดับมัธยมศึกษามีความรู้เรื่องคำศัพท์ในระดับค่อนข้างต่ำ หรือแม้แต่ในระดับวิทยาลัยครู ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ นักศึกษาในระดับนี้ก็มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ค่อนข้างอ่อน ถึงปานกลาง เช่นกัน จากสภาพของปัญหาดังกล่าว ครูภาษาอังกฤษจึงมีความจำเป็นต้องช่วยผู้เรียนให้มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น แต่การที่ครูภาษาอังกฤษจะสอนศัพท์ในชั้นเรียนคงต้องใช้เวลามาก และเป็นสิ่งยากที่จะกระทำ เนื่องจากความจำกัดในเรื่องของเวลา และปริมาณคำศัพท์ที่มีมากเกินไป ยิ่งไปกว่านั้นในแต่ละปี จะมีคำศัพท์ใหม่ ๆ เกิดขึ้นอีกมากมาย ดังนั้น ครูภาษาอังกฤษจึงควรศึกษาหาแนวทางที่จะช่วยให้นักเรียนได้รู้จักวิธีการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยตนเองให้มากขึ้น นั่นคือ การสอนให้ผู้เรียนรู้จักใช้กลวิธีในการคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

สำหรับกลวิธีในการคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้น เอคินา เลวิน เบรนดา โอเค็ด และสเตลลา สเตทแมน (Adina Levine, Brenda Oded and Stella Stateman, 1988: 52-56) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า หมายถึง การนำเอาข้อมูลความรู้ต่าง ๆ มาใช้ในการคาดเดาความหมายคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายเพื่อให้ทราบความหมายคำศัพท์นั้น และจากการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับประเภทกลวิธีที่นำมาใช้ในการคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สามารถสรุปเป็นประเภทใหญ่ ๆ 2 ประเภท คือ การวิเคราะห์โครงสร้างคำ (Word Analysis) และการวิเคราะห์บริบท (Contextual Analysis)

การวิเคราะห์โครงสร้างคำ (Word Analysis) ซึ่งเป็นกลวิธีอย่างหนึ่งที่นำมาใช้ในการคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้น วิลกา เอ็ม ริเวอร์ส์ และ แมรี เอส เทมเพอลี (Wilga M. Rivers and Mary S. Temperly, 1977: 3) และ ไมเคิล เจ วอลเลซ (Michael J. Wallace, 1984: 86-90) เสนอแนะว่า โดยทั่วไปจะใช้เทคนิคต่าง ๆ ดังนี้

1. การคาดเดาความหมายคำศัพท์จากอุปสรรค (Prefixes) ซึ่งเป็นส่วนที่อยู่ข้างหน้าคำศัพท์ เช่น “un-” “pre-” “dis-” “-in-”

2. การคาดเดาความหมายคำศัพท์จากปัจจัย (Suffixes) ซึ่งเป็นส่วนที่อยู่ท้ายคำศัพท์ เช่น “-ion” “-er” “-less”

3. การคาดเดาความหมายคำศัพท์จากรากศัพท์ (Roots) ซึ่งเป็นความหมายหลักของคำศัพท์นั้น เช่น

form = to make

geo = earth

corp = body

4. การคาดเดาความหมายคำศัพท์จากจากคำประสม (Compound Words) มีคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากมายที่เกิดจากการเอาคำสองคำหรือมากกว่ามารวมกัน ซึ่งการคาดเดาความหมายคำศัพท์เหล่านี้ จึงพิจารณาจากคำที่เอามารวมกันแต่ละคำ

การวิเคราะห์บริบท (Contextual Analysis) ซึ่งเป็นอีกกลวิธีหนึ่งที่ควรนำมาใช้ในการคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้น เอ็ดการ์ เดล (Edgar Dale, 1971: 32-34) แอนนา ฟิชเชอร์ ครูซ (Anna Fisher Kruse, 1987: 313) และโรเบิร์ต ลาโด (Robert Lado, 1988: 82-84) เสนอแนะว่า มีเทคนิคดังนี้

1. การคาดเดาความหมายคำศัพท์จากคำจำกัดความ (Definition)
2. การคาดเดาความหมายคำศัพท์จากการยกตัวอย่าง (Example)
3. การคาดเดาความหมายคำศัพท์จากการกล่าวซ้ำ (Restatement)
4. การคาดเดาความหมายคำศัพท์จากคำเหมือนและคำตรงข้าม (Synonym and Antonym)
5. การคาดเดาความหมายคำศัพท์จากการเปรียบเทียบ หรือการเปรียบเทียบ (Comparison or Contrast)
6. การคาดเดาความหมายคำศัพท์จากการสรุปความ (Summary)

ดังนั้น กลวิธีในการคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จึงมีทั้งโดยการวิเคราะห์ โครงสร้างคำ และการวิเคราะห์บริบท กลวิธีเหล่านี้จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยตนเองได้มากขึ้น ดังที่ ดี เอฟ คลาก และไอ เอส พี เนชั่น (D.F. Clarke and I.S.P. Nation, 1980: 217-218) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการนำกลวิธีในการคาดเดาความหมายคำศัพท์ มาใช้ว่า ประการแรก นักเรียนได้รู้ความหมายคำศัพท์กว้างขวางขึ้น ประการที่สอง นักเรียนไม่ต้องเสียเวลาในการเปิดพจนานุกรมบ่อยครั้ง และประการสุดท้ายนักเรียนสามารถเลือกความหมาย คำศัพท์ที่กำหนดให้หลายความหมายในพจนานุกรมได้ถูกต้องเหมาะสมมากขึ้น เพราะนักเรียนได้ พิจารณาจากบริบทเพื่อช่วยในการเลือกความหมายที่สอดคล้องกัน

จากความสำคัญของคำศัพท์ และประโยชน์ของการเรียนรู้กลวิธีในการคาดเดา ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะวิเคราะห์กลวิธีในการคาดเดา ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน เพราะการที่ครูจะสอนกลวิธีในการคาดเดาความ หมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้นักเรียน ครูภาษาอังกฤษจำเป็นต้องวิเคราะห์ว่านักเรียนที่ครูจะสอน มีความสามารถในการคาดเดาความหมายคำศัพท์ และมีกลวิธีในการคาดเดาความหมายคำศัพท์ ถูกต้องเพียงใด ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวจะเป็นแนวทางช่วยให้ครูสอนให้นักเรียนมีกลวิธีในการ คาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพได้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ปริมาณการใช้และความถูกต้องของการใช้กลวิธีในการคาดเดาความ หมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อวิเคราะห์ปริมาณการใช้และความถูกต้องของการใช้กลวิธีในการคาดเดาความ หมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถในการคาดเดาความ หมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูง กลาง และต่ำ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรสำหรับงานวิจัยนี้ เป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร
2. การวิจัยครั้งนี้ไม่ศึกษาตัวแปรเกี่ยวกับอายุ เพศ และสภาพแวดล้อมของนักเรียน
3. กลวิธีในการคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับงานวิจัยนี้ ศึกษาเพียง 10 ด้าน คือ อุปสรรค (Prefix), บังจัญ (Suffix) , รากศัพท์ (Root) , คำประสม (Compound Word), คำจำกัดความ (Definition) , การยกตัวอย่าง (Example) , การกล่าวซ้ำ (Restatement) , คำเหมือนและคำตรงข้าม (Synonym and Antonym) , การเปรียบเทียบ หรือการเปรียบเทียบต่าง (Comparison or Contrast) และการสรุปความ (Summary)

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. กลวิธีในการคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง วิธีการต่าง ๆ ที่ผู้เรียนนำมาใช้เดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไม่รู้ความหมายมาก่อน เพื่อให้รู้ความหมายของคำศัพท์นั้นได้ถูกต้อง และกลวิธีในการคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่นำมาใช้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1.1 การวิเคราะห์โครงสร้างคำ (Word Analysis) ได้แก่

1.1.1 การคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากอุปสรรค (Prefix) เป็นการบอกความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการแยกวิเคราะห์ความหมายของอุปสรรค (Prefix) และคำหลัก (Base Word)

1.1.2 การคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากบังจัญ (Suffix) เป็นการบอกความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการแยกวิเคราะห์ความหมายของบังจัญ (Suffix) และคำหลัก (Base Word)

1.1.3 การคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากรากศัพท์ (Root) เป็นการบอกความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาจากความหมายของรากศัพท์ (Root) ซึ่งมีส่วนสำคัญในการสื่อความหมายของคำศัพท์

1.1.4 การคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากคำประสม (Compound Word) เป็นการบอกความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการแยกวิเคราะห์ความหมายของคำในแต่ละส่วนที่นำมารวมกัน

1.2 การวิเคราะห์บริบท (Contextual Analysis) ได้แก่

1.2.1 การคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากคำจำกัดความ

(Definition) เป็นการบอกความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจาก คำ หรือวลี ซึ่งบอกความหมายโดยตรง มักปรากฏข้างหน้า หรือตามหลังคำชี้แนะต่อไปนี้ ตัวอย่าง เช่น is/are, means/mean, called

1.2.2 การคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการยกตัวอย่าง

(Example) เป็นการบอกความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการให้ตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมชี้เฉพาะเพื่ออธิบายประกอบความหมายของคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย มักมีคำชี้แนะ ตัวอย่าง เช่น for example, such as, for instance

1.2.3 การคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการกล่าวซ้ำ

(Restatement) เป็นการบอกความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการกล่าวซ้ำความหมาย โดยใช้คำ หรือวลีอื่น ๆ มาชี้แนะบอกความหมาย มักมีคำชี้แนะ ตัวอย่าง เช่น or, that is, in other words

1.2.4 การคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากคำเหมือน / คำตรงข้าม

(Synonym / Antonym) เป็นการบอกความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการใช้คำอื่นที่มีความหมายเหมือนกันหรือตรงข้าม เพื่ออธิบายความหมาย มักมีคำชี้แนะ ตัวอย่าง เช่น just the same as, as opposed to

1.2.5 การคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการเปรียบเทียบ / หรือการเปรียบเทียบต่าง (Comparison or Contrast) เป็นการบอกความหมายโดยการเปรียบเทียบคำ หรือข้อความที่มีลักษณะคล้ายกันหรือต่างกัน มักมีคำชี้แนะ ตัวอย่าง เช่น but, however, yet

1.2.6 การคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการสรุปความ

(Summary) เป็นการบอกความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยการสรุปความคิด สถานการณ์ จากคำวลี และประโยคที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย

2. ความสามารถในการคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของผู้เรียน ที่คาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่ไม่รู้ความหมายได้ถูกต้อง โดยวัดได้จากคะแนนที่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ปริมาณการใช้กลวิธีในการคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง จำนวนครั้งที่นักเรียนใช้กลวิธีในการคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

4. ความถูกต้องของการใช้กลวิธีในการคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง การใช้กลวิธีในการคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ได้ถูกต้องทั้งกลวิธี และความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อทราบถึงปริมาณการใช้ และความถูกต้องของการใช้กลวิธีในการคาดเดาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูภาษาอังกฤษ จะได้นำผลการวิจัยไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการไม่รู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน
3. เพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้วิจัยที่สนใจจะศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ต่อไป

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย